

Vi ser samfundet indrette sig efter individet i højere grad end efter fællesskabet. Det er blot en del af en udvikling, der har stor betydning for vor måde at indrette vor kirke på. Med en udvikling, hvor individet er i centrum, fordres andre måder at indrette kirkelivet på end i et samfund, hvor fællesskabet er det vigtigste. Vi mener i Det Radikale Venstre, at både individ og fællesskab skal i centrum – mennesket og dets vilkår skal være i centrum. Både det enkelte individ og fællesskabet er nødvendige for det gode liv og det sunde samfund. På trods af den grundlovssikrede ret dukker der alligevel fra tid til anden åbenlyse konflikter op i folkekirken. Uden at have statistik over tallene har jeg på fornemmelsen, at antallet af konflikter er i stigning, og det drejer sig oftest om personalekonflikter.

Indtil vi har haft den brede, folkelige debat om, hvad folkekirken opgaver og kompetencefordeling er, er der en hel del, vi ikke ved noget om. Vi kan se, at konflikterne findes, men vi ved ikke, hvorfor de skyder op. Vi ved ikke, hvorfor der gang på gang er problemer. Vi har en rapport, der siger, at folkekirken har et dårligt arbejdsmiljø og en mangelfuld personalepolitik, men vi ved ikke hvorfor, og vi ved ikke, hvilken effektiv indsats der skal til for at ændre det. Der er ingen, der har kompetence til at tegne folkekirken, det er ude i sognene, arbejdet foregår, sognene er og skal stadig væk være byggestenene i det folkelige arbejde i folkekirken institutioner.

Vi mener, at frihed til forskellighed, åndsfrihed i sognene, frihed til sognene kræver, at det baserer sig på en struktur, der sikrer det. Vi har til gode at få en udredning af kompetence- og opgavefordelingen og derefter en handlingsplan, der kan tage sig af den praktiske del af det, der kommer ud af den ønskede udredning, så strukturen sikrer friheden. Vi ønsker en systematisk analyse af opgave- og kompetencefordelingen. Vi har været med til at lave B 144 og er derfor meget optaget af, at indholdet bliver omset til en udredning.

Det er mig en gåde, at regeringen ikke kan støtte sådan en åben, systematisk udredning og analyse, men jeg glæder mig til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Kl. 18:17

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl. Så er det hr. Søren Krarup som privatist, og han kommer til før ordføreren for forslagsstillerne, for nu at binde det sammen. Så det er hr. Søren Krarup som privatist.

(Privatist)

Søren Krarup (DF):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg slet ikke er i tvivl om, at dette forslag udspringer af en god og oprigtig vilje til at dæmme op for misforhold i folkekirken. Jeg kender især ordføreren for forslaget, fru Pernille Vigsø Bagge, som et menneske af god vilje og oprigtige hensigter. Men jeg vil bede fru Pernille Vigsø Bagge betænke den sag, hvor vi mødtes i fælles holdning og indsats i dette års begyndelse, en sag, der netop havde at gøre med forholdene om magtfordelingen i folkekirken, en sag, der handlede om en stakkels kvindelig sognepræst, der var blevet genstand for umådeholden sladder og bagtalelse, en sag, der endte med den kvindelige sognepræsts afsked på trods af fru Pernille Vigsø Bagges og mit forsøg på at hjælpe hende imod sladder og nederdrægtighed.

Husker fru Pernille Vigsø Bagge, hvordan sagen begyndte for mit vedkommende? Hvordan det netop var fru Pernille Vigsø Bagges indkaldelse til et åbent samråd om opgave- og kompetencefordelingen i folkekirken, der gjorde mig opmærksom på, hvad der foregik, men ikke, fordi fru Pernille Vigsø Bagge fortalte det, ikke, fordi fru Pernille Vigsø Bagge gik til ondets rod og gjorde opmærksom på, at en sognepræst mishandlede på grund af mangel på myndighed og ordentlighed hos de kirkelige myndigheder, nej, fru Pernille Vigsø Bagge gjorde et generelt og abstrakt problem ud af det i stedet for at tale direkte og konkret og sige: Hvis opgaverne er fordelt, og ansvaret ligger klart i dagen, så kan en sådan modbydelig sag om sladder og bagholdsangreb slet ikke få vind i sejlene. Fejlen i den omtalte præstesag fra Nordjylland var jo, at alle skulle blande sig i alt og være med til at bestemme alt, hvorfor den egentlige myndighedsindehaver her, først provst, siden biskop, kapitulerede over for et sladderagtigt og ondsindet menighedsråd og undlod at forsvare den arme præst.

Hvis jeg må være direkte – jeg er lige ved at sige grov – så vil jeg sige, at fru Pernille Vigsø Bagges indgriben i denne sag var et vidnesbyrd om, hvordan opgaverne og kompetencerne skal fordeles i folkekirken eller især om, hvordan de ikke skal fordeles. Der, hvor det er præstens ansvar at forkynde evangeliet og holde gudstjeneste i sit sogn og være sjælesørger for sin menighed, der, hvor det er menighedsrådets opgave at tage vare på kirkebygningen, kirkegården, præ-